

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۱۰/۶/۱۲

پیمان تجاوز کار ناتو و حالت ذلتبار حامد کرزی

در جلسه ماه نومبر سران دول عضو ناتو در لزبن، حامد کرزی رئیس دولت مستعمراتی کابل برای دریافت امر و نهی هم حضور داشت و مانند دلقک سرکس اینسو و آنسو میدوید. ناتو قطعنامه خود را به نام "سند امنیت" بر "کرزی" تحمیل کرد و این انسان ذلیل اجازه نداشت که آه بکشد. صحبت وی تشریفاتی و خالی از ابتکار و رونق دیپلماتیکی بود. جلسه ناتو بر مبنای توسعه و تجاوز و تحقیر دوامدار حامد کرزی پایان یافت.

اجتماع لزبن برای سعادت و خوشبختی مردم ما به راه انداخته نشد بلکه هدف آن ارزیابی کار ناتو، تحمیل بربادی بیشتر بر مردم افغانستان و تجاوز به سایر سرزمین ها بود. در ماده دوم اعلامیه لزبن بر تجاوزات احتمالی ناتو در آینده به بهانه تأمین امنیت کشور های عضو تأکید شده است. در اعلامیه آمده است که "ما یک فرضیه جدید ستراتیژیک را برای دهه بعدی پذیرفته ایم که ما را قادر خواهد ساخت از اعضای خود علیه هر گونه تهدید دفاع نمائیم... ناتو سریعتر، چابکتر و مستعدتر خواهد بود." این قسمت اعلامیه پیمان تجاوز کار ناتو زمینه را برای هر نوع تجاوز مهیا خواهد ساخت. در اعلامیه همچنان آمده است که ناتو تا سال ۲۰۱۴ مسئولیت امنیت افغانستان را به قوای افغانی خواهد سپرد. اما این فیصله معنی خروج قوای متجاوزان را از افغانستان نمی دهد. متجاوزان ناتو برای مدت نامعینی در افغانستان اشغالی باقی خواهند ماند تا از نظام دست نشاندۀ ای خود در کابل و اهداف ستراتیژیک خویش در افغانستان و منطقه حمایت نمایند. چنانچه او باما در لزبن گفت:

"کاملاً هویدا است که صرف نظر از انتقال مسئولیت امنیت به دولت افغانستان در اخیر ۲۰۱۴، قوای ناتو امیدوار است که در افغانستان باقی بماند... ما بعد از سال ۲۰۱۴ از توانائی ضد تروریزم در افغانستان برخوردار خواهیم بود تا این اطمینان حاصل گردد که القاعده یک تهدید محسوب نگردیده و بیش ازین موثر نباشد." صحبت اوباما به صراحت می رساند که امریکا تصمیم دارد که افغانستان را برای مدت طولانی برای مقاصد استعماری خویش در تسلط خود نگهدارد، مگر اینکه به اثر مبارزات ضد استعماری مردم افغان به سرنوشت شوروی مواجه گردد.

حامد کرزی هم در جلسه‌ی لژین بیانیه‌ی ای از قبل آماده شده و سانسور شده خود را ایراد نمود. خبرگزاری سی ان ان (CNN) به تاریخ ۱۸ نومبر گزارش داد که متن نطق کرزی توسط افراد مسؤول ناتو از قبل مورد تفتیش قرار گرفته و بعضی تغییرات لازم را طبق میل خویش در آن وارد کردند. جریان این عملکرد میتواند بدترین تحقیر در نوع خود تلقی گردد، اما کجاست آن غیرت که به روی خود آورد. این حادثه مرا به یاد نظام مزدور مسکو در کابل انداخت که شاه محمد دوست وزیر خارجه و سایر دیپلمات های رژیم تابع شوروی حق نداشتند که بدون اجازه قبلی ماموران کی جی بی در ملل متحد و سایر مجامع بین المللی نطقی ایراد نمایند. بیانات شان باید از نظر مقامات شوروی میگذشت و تأیید کی جی بی را به دست میآورد. شنیدم که یکی از مشاوران روسی در وزارت خارجه نظام مزدور مسکو در کابل نسبت نافرمانی و یا زیاده روی روی شاه محمد دوست سیلی محکمی به رویش کوفت و برایش گفت که حد خود را بشناس. تفتیش قبلی نطق حامد کرزی به وسیله افراد مسؤول ناتو کمتر از کوفتن سیلی بر روی شاه محمد دوست نیست. اگر "کرزی" یک انسانی دارای غرور و شرف انسانی میبود، حد اقل به جلسه سران ناتو نمیرفت. البته هیچ کسی تقاضای خودکشی را از "آدمی" مانند حامد کرزی ندارد. خجالت آورتر اینکه "کرزی" در نطق قبلاً تفتیش شده اش گفت:

"مردم افغان به حاکمیت ما مباحثات می کنند." منظور حامد کرزی را نفهمیدم که راجع به کدام کشور و کدام حاکمیت اشاره نمود. اگر هدفش افغانستان بود، این کشور بیش از مدت ۳۰ سال است که حاکمیت خارجی و داخلی ندارد. پس چرا مردم شریف ما به چیزی افتخار کنند که ندارند. مردم نجیب و مبارز افغان به مبارزات ضد استعماری خویش و شکست متداوم استعمار افتخار میکنند نه به غلام شدن و به اسارت رفتن. تصور میکنم که شاید مفتشین ناتو این کلمات را در نطق اش گنجانیده باشند تا افغانستان را در انظار جهان کشور مستقل جلوه دهند و یا اینکه "کرزی" در حالت نشئه و یا خلّسه جمله فوق را در صحبت خود علاوه کرده باشد. حامد کرزی در جای دیگر نطق قبلاً ترتیب شده اش متذکر گردید:

"بلوغیت و به کمال رسیدن مشارکت ما به ما اجازه میدهد که موضوعات مشکل را بحث نموده و توافق به دست آوریم." "کرزی" بار دیگر هذیان گفت. در حالت

کنونی افغانستان مستعمره، "مشارکت" مطرح نیست. قوای اشغالگر صرف دستور صادر میکند خواه "کرزی" و همراهانش خوش باشند یا خفه. اگر افغانستان آزاد و مستقل هم باشد، نمیتواند با یک قدرت اول امپریالیستی در مشارکت مساوی داخل شود. صرف قدرت های کم و بیش مساوی میتوانند در صحنه جهانی با هم چانه بزنند و یا با هم تشریک مساعی نمایند. امروز افغانستان توان چانه زدن را حتا با کشور های همسایه هم ندارد. تا زمانی که مبارزات ضد استعماری مردم ما نجات بخش افغانستان از شر متجاوزان نگردد، موقف بین المللی افغانستان همچنان مستعمراتی باقی خواهد ماند. حامد کرزی هنوز از شوکه تحقیر آمیز اجتماع لژبن رهائی نیافته بود که به یک اهانت بیشتر از گذشته مواجه شد.

اوباما غرض تقویت روحیه عساکر قوای متجاوز امریکا در بگرام به تاریخ دوم دسمبر مخفیانه به افغانستان سفر نمود. تصمیم به این سفر قبلاً گرفته شده بود اما روی ملحوظات امنیتی مطبوعات و مردم از آن آگاهی نداشتند. قرار بود که اوباما با هیلوکوپتر به سوی کابل رفته و با کرزی در ارگ چند دقیقه دیدار نماید. اما اوباما در آخرین دقایق به بهانه خرابی هوا که اصلاً خراب هم نبود، از دیدار با "کرزی" منصرف شد و تمام سه ساعت توقف خود را با قوای امریکا سپری نمود. "کرزی" دهن دروازه ارگ بیصبرانه انتظار داشت که با دار او به ارگ بیاید و او را نوازش دهد، لاکن با سرافگندگی و شرمندگی کم نظیری مواجه شد. این است حالت ذلتبار حامد کرزی. پالیسی اداره اوباما نسبت به کرزی بر سه اصل استوار است:

توهین، توهین و توهین